

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Kovács Zoltán ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű felpereseknek a dr. PhD. Rácz Zoltán ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű alperesek ellen közszolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása iránt a Miskolci Munkaügyi Bíróságnál 6.M.1156/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.825/2006/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a II. rendű felperes és az I. rendű, valamint a II. rendű alperesek által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2008. május 7. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.825/2006/4. számú ítéletének a munkaügyi bíróság ítélete fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érintő részét nem érinti, ezt meghaladóan hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű és a II. rendű alperest, hogy fizessenek meg a II. rendű felperesnek - tizenöt nap alatt - 30.000 /harmincezer/ forint és 6.000 /hatezer/ forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Az I. és II. rendű felperes a 2005. május 18-ai felmentésük jogellenességének megállapítását, és eredeti munkakörükbe visszahelyezésüket, másodlagosan az alperesek egyetemleges kötelezésével 12 havi átlagkereset megfizetését kérték. A felperesek a felmentést a jogutódlásra, valamint a felmentési tilalom fennállására tekintettel tartották jogellenesnek.

A Miskolci Munkaügyi Bíróság 6.M.1156/2005/15. számú ítéletével a felmentéseket jogellenesnek minősítette. Az I. rendű felperest az I. rendű alpereshez gazdasági ügyintéző munkakörbe visszahelyezte, míg II. rendű felperes közszolgálati jogviszonyának az ítélet jogerőre emelkedésekor való megszűnését állapította meg, és eszerint kötelezte az I. rendű alperest a Ktv. 60. § (4) bekezdése alapján 805.000 forint megfizetésére.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek közszolgálati jogviszonyban álltak a Megyei Jogú Város Közterület-felügyeleténél, amelynek 2005. május 15-ei megszüntetéséről, és egyúttal a Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala új szervezeti egységeként a Közterület-felügyeleti és Településrendészeti Főosztály létrehozásáról döntött a közgyűlés a 2005. március 3-ai ülésén. A határozat a főosztályt "egyetemleges" jogutódként jelölte meg a közterület-felügyeleti tevékenység tekintetében.

A felperesek továbbfoglalkoztatására nem került sor, a munkáltató a Ktv. 17. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással felmentést közölt velük.

A munkaügyi bíróság ebből a tényállásból a felmentések jogellenességére következtetett. Megállapította, hogy az átalakulás a felperesek közszolgálati jogviszonyát nem érintette, a közterület-felügyeleti tevékenység tekintetében az I. rendű alperes vált jogutóddá, ezért a felmentés indokolása, amely a jogutód nélküli megszűnésre vonatkozott, nem valós.

A munkaügyi bíróság az I. rendű felperes esetében a munkáltatói jognyilatkozat felmentési tilalomba ütközését is megállapította, és emiatt a Ktv. 60. § (3) bekezdés a) pontjára hivatkozással az alperesek kérelmét a munkakörbe visszahelyezés mellőzésére nem találta teljesíthetőnek.

A II. rendű felperes tekintetében viszont a munkaügyi bíróság mellőzte az eredeti munkakörbe visszahelyezést, mivel a munkáltató a GYES miatti fizetés nélküli szabadság lejártát követően közölte a felmentést. Álláspontja szerint az I. rendű alperesnél a megváltozott szervezeti keretek miatt nem volt elvárható a további foglalkoztatás.

Az elsőfokú ítélet ellen a II. rendű felperes, és az alperesek fellebbezést nyújtottak be.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.825/2006/4. számú ítéletével az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott részét nem érintette, fellebbezett részében részben megváltoztatta akként, hogy (módosított keresetének megfelelően) II. rendű felperes

eredeti munkakörébe visszahelyezését mellőzte, és kötelezte az I. rendű alperest 1.848.116 forint megfizetésére; ezt meghaladóan a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság egyetértett az I. rendű alperes jogutódi minőségére és a felmentések emiatti jogellenességére vonatkozó elsőfokú ítéleti következtetéssel, továbbá azzal is, hogy a II. rendű felperes tekintetében nem állt fenn felmentési tilalom, így a visszahelyezése mellőzésére alappal került sor.

Az alperesek a jogerős ítélet "megváltoztatása", és a felperesek keresetének elutasítása iránt, a II. rendű felperes a jogerős ítéletnek az eredeti munkakörébe visszahelyezését sérelmező rendelkezése miatt élt felülvizsgálati kérelemmel, az I. rendű alperes arra kötelezését kérte, hogy ügyintéző munkakörben foglalkoztassa tovább.

Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben arra hivatkoztak, hogy álláspontjuk szerint az eljáró bíróságok helytelenül értelmezték a munkajogi jogutódlást, ezért a jogerős ítélet sérti az Mt. 85/A. § (1) bekezdését, az Áht. 90. § (3) bekezdését és a Ktv. 17. § (2) bekezdését. Ennek indokait illetően az alperesek az azonos tényállású, Mfv.I.10.969/2006. számú ügyben előterjesztett felülvizsgálati kérelmükre csupán utaltak.

A II. rendű felperes felülvizsgálati kérelme az Mt. 90. § (2) és (4) bekezdésébe, valamint a Ktv. 60. § (3) bekezdésébe ütközés miatt tartotta jogszabálysértőnek a visszahelyezését mellőző jogerős ítéleti rendelkezést. Azzal érvelt, hogy a 2005. május 13-án lejárt fizetés nélküli szabadságához képest a munkáltató 30 nap leteltével közölhette volna a felmentést, mivel ez az időszak a felmentési védelmi időszakhoz tartozik. Emiatt a 2005. május 18-án közölt felmentés felmentési tilalomba ütközött. Arra is hivatkozott, hogy a Ktv. 31. §-ából következően, ha az igazgató-helyettesi munkakörbe visszahelyezése nem volt lehetséges, az ügyintézői munkakörbe visszahelyezés lehetőségét kellett volna az eljáró bíróságoknak vizsgálni. Erre tekintettel másodlagosan új eljárás elrendelését is kérte.

A felülvizsgálati kérelmek nem alaposak.

Az alperesek a Pp. 272. § (2) bekezdésében előírtak ellenére a felülvizsgálati kérelmükben nem jelölték meg, hogy a jogerős ítélet megváltoztatását milyen okból, milyen indokok alapján kérik. A felülvizsgálati kérelem rendkívüli jogorvoslati jellegéből következően (amit a kötelező jogi képviselő is kifejez), a kérelemben nem elegendő a korábbi, illetve más beadványokra utalni, a kérelemben megjelölt jogszabálysértés indokait magában a felülvizsgálati kérelemben kell megjelölni (BH 1995.99.), hiszen a

Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. § (2) bekezdésében előírt jogszabálysértés fennállását az előadott indokok alapján vizsgálhatja. Ezért a Legfelsőbb Bíróság érdemben nem vizsgálta a jogutódlásra vonatkozóan a jogerős ítéletet.

A II. rendű felperes felülvizsgálati kérelme a felmentési tilalomra vonatkozó jogszabály téves értelmezésén alapul. Ebben a körben a munkaügyi bíróság helytállóan fejtette ki, hogy az Mt. 90. § (1) bekezdés e) pontja értelmében a gyermek ápolására, gondozására kapott fizetés nélküli szabadság időtartamára áll fenn a felmentési tilalom, és a (2) bekezdésben szabályozottak megsértése - mely szerint a felmentési idő a tilalom letelte után 15 illetve 30 nappal később kezdődhet - nem valósít meg felmentési tilalomba ütközést. A később kezdődő felmentési idő ugyanis már nem tartozik a felmentési tilalmi időszakhoz, ezért az előbbi felmentési idő kezdetre vonatkozó Mt. 90. § (2) bekezdésének megsértése emiatt nem teszi jogellenessé a felmentést, hanem csupán azzal a következménnyel jár, hogy a felmentési időszak meghosszabbodik. Erre vonatkozóan a II. rendű felperesnek nem volt kereseti kérelme, a felmentési tilalomra vonatkozó kereseti kérelme pedig alaptalan volt.

Az előbbieket alapján az eredeti vezetői munkakör helyett az ügyintézői munkakörbe visszahelyezés vizsgálatának elmulasztására vonatkozó felülvizsgálati érvelés okafigyottá vált.

A kifejtettek alapján a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdés értelmében a jogerős ítéletnek az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érintő részét nem érintette, ezt meghaladóan hatályában fenntartotta.

A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján (a pervesztesség és pernyertesség arányát figyelembe véve) kötelezte együttesen az I. és a II. rendű alperest a II. rendű felperes javára felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére. Az I. rendű felperesnek felülvizsgálati eljárási költsége nem merült fel.

Az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2008. május 7.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő